

gezamenlik suggereren zij het stage aanvoeren van het graan naar het hoge kasteel, waar geen ridders en jonkvrouwen in romanties beweeg in en uit gaan, maar dat in zijn geslotenheid de gouden schat bewaart, om hem weer af te staan aan verre landen.

Ook hierin is de kunstenaarsblik verruimd: Zuid-Afrika is een deel van de grote bewogen wereld, vooreerst echter van de Dietse landen. Het verblijf van onze artiest in deze verre uithoek der Hollands-sprekende wereld heeft zijn geest bevrucht tot het voortbrengen van werken, die ook ons kleine Holland zullen plaatsen tegen de achtergrond van alle lage landen aan de Noordzee. Een paar aquarellen mogen getuigen zijn als voorboden van zijn streven in deze richting: de „arreslee", weer met fijne kleine détails, glijdend door de sneeuw buiten een stadje, dat onder de Noordelijke hemel ergens in een vergeten hoekje tussen de Elbe en de Schelde ligt te dromen. Nog meer suggereert de „koe in de sneeuw" het boerenleven, zoals dat van de Oud-Germaanse tijden af aan ongerept heeft voortbestaan.

Ongerept: mens en dier, innig verbonden in hun bestaan, samen buiten in de tere sneeuw, in de sfeer der oneindigheid.

Stellenbosch (Z. Afr.), 1928.

